Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA Nr 13 31 grudnia 1948 r.

T R E Ś C:

O K Ó L N I K Nr 32/48/NS

w sprawie postępowania z dowodami rzeczowymi w postaci banknotów Narodowego Banku Polskiego.

Do
wszystkich sądów.

Narodowy Bank Polski stwierdził, że sądy wydają orzeczenia o przepadku podejrzanych banknotów (art. 186 k. k.) bez uprzedniego zasięgnięcia opinii co do ich autentyczności. W rezultacie zdarzały się wypadki, że przesłane do zniszczenia banknoty nie były falsyfikatami, lecz banknotami autentycznymi, a orzeczenia o przepadku banknotów były bezzasadne.

Aby na przyszłość uniknąć tego rodzaju postępowania, zarządzam, by w każdym wypadku zachodzącego podejrzenia co do autentyczności banknotu — zasięgano opinii Działu Ekspertyz Narodowego Banku Polskiego w Warszawie, Daniłłowiczowska 18, przesyłając banknoty do zbadania.

Należy zaznaczyć, że Narodowy Bank Polski nie odsyła zbadanych banknotów, lecz zatrzymuje je u siebie, sąd zaś otrzymuje jedynie wynik ekspertyzy. Wydanie banknotu z powrotem może nastąpić wyłącznie na skutek specjalnego pisma i tylko wtedy, gdy banknot jest niezbędnie potrzebny do postępowania sądowego.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia o przepadku banknotu, uznanego za fałszywy, należy pod wskazanym poprzednio adresem wysłać zawiadomienie o przepadku i polecenie zniszczenia. Zawiadomienie to winno zawierać liczbę dziennika Działu Ekspertyz (z opinii) oraz wartość nominalną banknotu, jego serię i numer.

W wypadku, gdy na skutek żądania sądu Dział Ekspertyz Narodowego Banku Polskiego zwrócił banknot łącznie z opinią — należy go oczywiście wysłać jednocześnie z poleceniem zniszczenia.

Narodowy Bank Polski nie wysyła zawiadomień o dokonaniu zniszczenia banknotów — brak więc takiego zawiadomienia w aktach nie stanowi przeszkody dla odłożenia sprawy do archiwum.

Warszawa, dnia 9 grudnia 1948 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 33/48/NS

w sprawie wypełniania wezwań, kierowanych do Prokuratorii Generalnej R. P.

W związku z nieprawidłowym wypełnianiem przez sekretariaty niektórych sądów pism i wezwań, kierowanych do Oddziałów Prokuratorii Generalnej R. P., polecam, by wezwania te pisane były czytelnie i wypełniane zgodnie z wymogami art. 165 k.p.c.

W wezwaniach Prokuratorii Generalnej R. P. na posiedzenia podawać należy zawsze imiona i nazwiska stron, biorących udział w sprawie, oraz dokładne określenie przedmiotu sprawy. Jeżeli stroną jest osoba prawna, wpisywać należy pełną jej nazwę w zależności od sprawy, ze wskazaniem samodzielnie występującej placówki terytorialnej.

Wezwania na termin, wyznaczony celem przeprowadzenia dowodu przez sąd wezwany, zawierać powinny, oprócz powyższych danych, również nazwę i oznaczenie akt tego sądu, z którego polecenia ma być przeprowadzony dowód.

W wypadku, gdy Prokuratoria Generalna R. P. zostaje wezwana w sprawie, w której uprzednio nie brała udziału, należy o tym uczynić wzmiankę na wezwaniu.

Równocześnie przypominam sądom obowiązek stosowania się do okólnika Nr 78, zamieszczonego w II Syst. Zb. Rozp. i Okólników Ministerstwa Sprawiedliwości, którym nałożono na sądy obowiązek umieszczania w pismach i wezwaniach, wysyłanych do Prokuratorii Generalnej R. P., oznaczenia akt Prokuratorii (fascykuł — F) w tych wszystkich przypadkach, gdy oznaczenie to ustalić można z akt sprawy.

Warszawa, dnia 9 grudnia 1948 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 34/48/OA

w sprawie właściwego wypełniania przez komorników rocznych wykazów czynności.

Do
Obywateli Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych, oraz Kierowników Sądów Grodzkich.

Ministerstwo Sprawiedliwości stwierdziło, że komornicy wypełniają w sposób niejednolity, a nieraz wręcz błędny, roczne wykazy statystyczne (wzór nr 9), wprowadzone § 85 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości (instrukcja dla komorników) z dnia 15 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. poz. 946/32 i Dz. U. R. P. poz. 179/34).

Wobec zbliżania się terminu sporządzania przez komorników wykazów statystycznych (wzór nr 9) za rok 1948 i w celu uzyskania jednolitej praktyki, zgodnej z przepisami prawnymi oraz dającej z punktu widzenia statystycznego właściwy obraz czynności komorników, Ministerstwo Sprawiedliwości ustala następujące wytyczne co do sposobu wypełniania rzeczonych wykazów:

1. Liczby, wykazywane w rubrykach pod nagłówkiem: „W sprawach stron prywatnych i Skarbu Państwa“, nie powinny obejmować liczb, wykazywanych w rubrykach pod nagłówkiem „W sprawach należności sądowych“.
2. Rubryki, umieszczone pod nagłówkiem: „Z tego było“, stanowią wyszczególnienie rodzajów czynności komorników w sprawach, które wpłynęły w okresie sprawozdawczym. W rubrykach tych nie powinny być wykazywane czynności w sprawach, pozostałych z roku ubiegłego.
3. W rubrykach pod nagłówkiem: „Załatwiono“ — należy podać sposób załatwienia spraw, wykazanych jako załatwione zarówno w grupie spraw stron prywatnych i Skarbu Państwa, jak i w grupie spraw o należności sądowe.
4. Należy zwrócić szczególną uwagę na to, że rubryki ruchu spraw pod pierwszym i drugim nagłówkiem dotyczą spraw, a nie rodzajów egzekucji i innych czynności komorników, podczas gdy rubryki pod nagłówkami „Z tego było“ i „Załatwiono“ obejmują właśnie wyszczególnienie rodzaju czynności i sposobu załatwienia. Jest więc rzeczą oczywistą, że suma liczb, wykazanych w rubrykach pod nagłówkami „Z tego było“ często będzie większa od sumy liczb wpływu spraw. Podobnie rzecz się będzie przedstawiała z liczbami w rubrykach sposobu załatwienia i liczbami spraw załatwionych.
5. Jako sprawę załatwioną wykazywać należy taką sprawę, która całkowicie została zakończona. Jeżeli więc na przykład ściągnięto należności pieniężne, a dana sprawa obejmowała również inne należności, których jeszcze nie ściągnięto — wówczas sposób częściowego załatwienia sprawy winien być wykazany we właściwej rubryce sposobu załatwienia bez wykazywania w rubrykach ruchu spraw danej sprawy jako załatwionej.

Ministerstwo Sprawiedliwości prosi Obywateli Prezesów Sądów Apelacyjnych, Prezesów Sądów Okręgowych i Kierowników Sądów Grodzkich o dopilnowanie, aby powyższa instrukcja była ściśle przestrzegana przez komorników przy sporządzaniu wykazów statystycznych za rok 1948.

Warszawa, dnia 11 grudnia 1948 r.

w z. Minister Sprawiedliwości:
Zenon Kliszko
odsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr 35/48/OA

w sprawie uzupełnienia danych na karcie karnej.

W opracowaniu statystyki przestępczości, oprócz dotąd ujmowanych zagadnień, Ministerstwo Sprawiedliwości zamierza również uwzględnić następujące dane:

1) stanowisko społeczno-zawodowe,
2) pochodzenie społeczne,
3) wykształcenie skazanego,

oraz 4) osobę pokrzywdzoną.

Ponieważ dane te nie są przewidziane w obowiązującym wzorze karty karnej (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 9, poz. 70), zachodzi konieczność odpowiedniego uzupełnienia karty karnej.

W tym celu zarządzam, aby, do czasu wydania nowego rozporządzenia o rejestrze i statystyce osób skazanych — na kartach karnych, dotyczących wyroków, które uprawomocnią się po dniu 1 stycznia 1949 r., sądy podawały:

a) jako pkt 7a — wykształcenie skazanego,
b) „ „ 8a — zawód ojca,
c) „ „ 12a — osobę pokrzywdzoną.

Dla określenia stanowiska społeczno-zawodowego należy odpowiednio wykorzystać pkt 8 karty karnej (zawód).

Przy wypełnianiu karty sądy obowiązane są stosować się ściśle do następujących zasad.

I. Wykształcenie określa się przez podanie liczby ukończonych klas oraz nazwy rodzajowej szkoły, np. 7 klas szkoły powszechnej, 3 klasy szkoły handlowej typu średniego, 5 klas gimnazjum dawnego typu, 3 kursy wieczorowej szkoły przemysłowej itp.

II. Stanowisko społeczno-zawodowe ujmuje się przez podanie źródła utrzymania. Jeżeli źródłem utrzymania skazanego jest praca zarobkowa, określa się je przez wymienienie zawodu — z podaniem, czy jest on wykonywany „samodzielnie", czy jako „praca najemna". Jeżeli skazany posiada własny warsztat pracy, należy podać ilość zatrudnionych pracowników najemnych; jeżeli jest rolnikiem — ilość hektarów posiadanej ziemi (na prawie własności lub z innego tytułu).

W przypadku, gdy skazany utrzymuje się nie z pracy zarobkowej, lecz z innego źródła, np. z kapitału, nieruchomości, emerytury, zaopatrzenia z opieki społecznej — podaje się „utrzymuje się z ....", wymieniając źródło utrzymania. U mężatek nie zarobkujących samodzielnie pkt 8 wypełnia się „przy mężu ......" z wymienieniem zawodu lub źródła utrzymania męża np. „przy mężu rolniku, 5 ha ziemi", „przy mężu inżynierze" itp.

Tę samą zasadę stosuje się do osób pozostających na utrzymaniu ojca, matki, a więc „przy ojcu szoferze", „przy ojcu właścicielu sklepu, zatrudniającym 3 pracowników" — itp.

III. Zawód ojca (pkt 8a karty karnej) należy podawać według zasad, ustalonych wyżej dla wypełnienia pkt 8 karty karnej.

IV. Pkt 12a wypełnia się tylko przy skazaniach za przestępstwa przeciwko mieniu. Jako pokrzywdzonych należy wymienić: 1) Państwo, 2) przedsiębiorstwo państwowe lub przedsiębiorstwo, znajdujące się pod zarządem Państwa, 3) samorząd, przedsiębiorstwo samorządowe lub przedsiębiorstwo, znajdujące się pod zarządem samorządu, 4) spółdzielnię, 5) instytucję prawa publicznego, organizację polityczną lub społeczną, 6) osobę prywatną. Podawanie nazwy przedsiębiorstwa, instytucji, spółdzielni itp., lub nazwiska osoby prywatnej, nie jest potrzebne.

Ministerstwo Sprawiedliwości podkreśla, że, ze względu na doniosłe znaczenie dla celów badawczych powyższych danych, powinny one być ustalone dokładnie i zbierane już w toku postępowania sądowego tak, aby sporządzona karta karna oparta była na materiale uprzednio zebranym do akt sprawy.

Warszawa, dnia 18 grudnia 1948 r.

w z. Minister Sprawiedliwości:
Zenon Kliszko
Podsekretarz Stanu

KOMUNIKAT

w sprawie interpretacji przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 279).

Do
wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do wiadomości i ścisłego stosowania treść pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 22 listopada 1948 r. L.D.III.8023/2/48.

Na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 279) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

do § 1.

Różnica pomiędzy delegacją i podróżą służbową polega na tym, że funkcjonariusz państwowy delegowany zostaje przydzielony do innego urzędu, pozostaje tylko w zależności osobowej od swego dawnego zwierzchnika. Funkcjonariusz państwowy, znajdujący się w podróży służbowej, pozostaje przez cały czas trwania tej podróży w zależności rzeczowej i osobowej tej władzy, która podróż

służbową zarządziła. W obu przypadkach przysługuje im uposażenie na zasadach obowiązujących w ich stałym miejscu służbowym.

Rozróżnienie to ma znaczenie istotne przy obliczaniu diet zmniejszonych w razie delegacji (§ 18) i ryczałtów zamiast kosztów przejazdu, noclegu i diet przy podróżach służbowych (§ 49).

do § 15.

Wyższa stawka diet przysługuje również przy podróżach służbowych, odbywanych na terenie Ziem Odzyskanych przez funkcjonariuszów państwowych, pełniących tam służbę.

do § 18.

W przypadkach gdy funkcjonariusz państwowy zostanie delegowany do miejsca stałego zamieszkania przysługują mu diety za cały czas delegacji, natomiast nie przysługuje zwrot kosztów przejazdu ani ryczałt za noclegi, ponieważ nie ponosi żadnych wydatków z tym związanych.

do § 31.

Przepis, zawarty w tym paragrafie, odnosi się zarówno do przejazdów, odbytych własnym rowerem, jak i służbowym.

do § 34 art. 3.

Podana ilość mieszkańców ma jedynie na celu oznaczenie większych miast, należy zatem brać pod uwagę w zasadzie przedwojenną liczbę mieszkańców danego miasta.

do § 36.

Przy podróżach służbowych lub delegacjach obowiązuje zasada najtańszego noclegu.

Zwrot kosztów za noclegi przysługuje funkcjonariuszowi państwowemu tylko pod warunkiem niemożności korzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym, niezależnie od tego, czy funkcjonariusz państwowy przedkłada rachunek hotelowy, czy też wykazuje należność ryczałtową za noclegi. Fakt niemożności korzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym winien być w zasadzie uwidoczniony przez urząd, będący celem podróży służbowej lub delegacji w formie adnotacji służbowej na delegacji następującej treści: „stwierdza się, że ob. X nie mógł korzystać z noclegów w służbowym domu noclegowym od dnia ..... do dnia .... r.“

Pod nazwą służbowy dom noclegowy należy rozumieć pokoje gościnne w instytucji resortu, do którego należy funkcjonariusz lub instytucji, której zwiedzenie było celem podróży służbowej.

Nie trzeba żądać stwierdzenia niemożności korzystania ze służbowego domu noclegowego:

a) jeżeli władzy delegującej wiadomo jest, że w miejscu delegacji nie ma pokojów gościnnych,

b) jeżeli względy służbowe nie pozwalają na korzystanie ze służbowego noclegu,

c) jeżeli okoliczności (np. przyjazd późno w nocy) nie pozwalają na ubieganie się o nocleg urzędowy.

Postanowienia, zawarte w powołanym wyżej rozporządzeniu Rady Ministrów, dopuszczają możliwość traktowania rachunków osób prywatnych, odnajmujących pokoje przyjezdnym, na równi z rachunkiem hotelowym, który stanowi podstawę do obliczenia i zwrotu kosztów noclegu.

Jeżeli funkcjonariusz państwowy w czasie podróży służbowej spędzi noc w pociągu, nie przysługuje mu prawo do ryczałtu za nocleg.

do § 37.

Ryczałt na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, obejmuje wydatki, poniesione poza szczegółowo wymienionymi, np. za przeniesienie ruchomości z wozu do domu.

KOMUNIKAT

w sprawie uchylenia uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 marca 1947 r. o obciążeniu opłatami amortyzacyjnymi lokatorów, nie będących pracownikami sektora publicznego, zamieszkałych w nieruchomościach, naprawionych z funduszów państwowych.

Ministerstwo Odbudowy przy piśmie z dnia 15 listopada 1948 r. Nr G.M.4748/W1/48 podaje do wiadomości, w związku z komunikatem, zamieszczonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości Nr 6 z 1947 r., str. 66, uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 15 października 1948 r. następującej treści:

UCHWAŁA

Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów
z dnia 15 października 1948 r.

o uchyleniu uchwały KERM z dnia 4.III 1947 r. w sprawie obciążenia opłatami amortyzacyjnymi lokatorów, nie będących pracownikami sektora publicznego, zamieszkałych w nieruchomościach, naprawionych z funduszów państwowych.

W związku z wejściem w życie od dnia 1.IX 1948 r. dekretu z dnia 28.VII 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259), ustalającego powszechnie obowiązujące nowe stawki czynszów dla lokali mieszkalnych oraz stawki dopłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej od lokali użytkowych:

1. uchyla się uchwałę KERM z dnia 4.III 1947 r. w sprawie obciążenia opłatami amortyzacyjnymi lokatorów, nie będących pracownikami sektora publicznego, zamieszkałych w nieruchomościach, naprawionych z funduszów państwowych;
2. pobrane za okresy po 1.IX 1948 r. opłaty amortyzacyjne zaliczyć należy najemcom na poczet należnego po tej dacie czynszu za lokale mieszkalne;
3. opłaty amortyzacyjne, pobrane i przekazane przez wynajmujących (administratorów) nieruchomości na dochód budżetu bieżącego za okresy po 1.IX 1948 r., zaliczyć na poczet należnych od wynajmującego wpłat na FGM;

4. zobowiązać Ministra Skarbu do wydania polecenia, aby odprowadzone na dochód budżetu bieżącego wpłaty amortyzacyjne za okres po dniu 1.IX 1948 r. zostały przekazane na r-k „Bank Gospodarstwa Krajowego — Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej“ z podaniem nieruchomości (wynajmujących), których wpłaty dotyczą.

RUCH SŁUŻBOWY

nominacje

Minister Sprawiedliwości

mianował:

podprokuratorami

Kieła Ernesta — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Bytomiu — 6.XI 1948 r.

Bucherta Antoniego — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gorzowie — 6.XI 1948 r.

Piaskowskiego Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Oleśnicy — 6.XI 1948 r.

Łysenko Romana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Świdnicy — 6.XI 1948 r.

Foremskiego Wincentego — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lesznie — 9.XI 1948 r.

Perdjona Zygmunta — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Giżycku — 19.XI 1948 r.

Kobylańskiego Tadeusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Częstochowie — 19.XI 1948 r.

Szumirskiego Czesława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Giżycku — 19.XI 1948 r.

Biernackiego Bronisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi — 19.XI 1948 r.

Przesmyckiego Jerzego — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie — 19.XI 1948 r

Mazurkiewicza Tadeusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Koszalinie — 25.XI 1948 r.

Dutkiewicza Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Kielcach — 25.XI 1948 r.

Urban Zofię — absolwentkę Szkoły Prawniczej w Łodzi — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 30.XI 1948 r.

Sterlegoffa Aleksandra — sędziego Sądu Grodzkiego w Zabrzu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gliwicach — 4.XII 1948 r.

Czosnka Władysława — sędziego Sądu Grodzkiego w Chorzowie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Bytomiu — 30.XI 1948 r.

Sawosza Piotra — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Olsztynie — 30.XI 1948 r.

Graff Alicję — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie — 30.XI 1948 r.

Szadujko Henryka — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Świdnicy — 30.XI 1948 r.

Golańską Romanę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie — 4.XII 1948 r.

Marcińczak Stefanię — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie — 14.XII 1948 r.

Żebrowskiego Kazimierza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Radomiu — 14.XII 1948 r.

Ziemiakowskiego Zdzisława — b. podprokuratora Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Bydgoszczy— podprokuratorem Sądu Okręgowego w Rzeszowie — 30.XI 1948 r.

Masewicza Wacława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Olsztynie — 30.XI 1948 r.

asesorami

w okręgu Sądu Apelacyjnego **w Gdańsku:**

Michałowskiego Stanisława — 19.XI 1948 r.
Larzaka Kazimierza — 19.XI 1948 r.
Kruszczyńskiego Zygmunta — 19.XI 1948 r.
Tomaszewską Martę — 19.XI 1948 r.
Dutkiewicza Władysława — 19.XI 1948 r.
Plutę Bolesława — 19.XI 1948 r.
Sęka Jana — 30.XI 1948 r.
Zdziarskiego Janusza — 4.XII 1948 r.
Długopolskiego Alojzego — 4.XII 1948 r.
Lassocińskiego Mariana — 4.XII 1948 r.
Burka Adama — 4.XII 1948 r.
Markiewicz Felicję — 4.XII 1948 r.
Hrynkiewicz Wandę — 4.XII 1948 r.
Kiliana Władysława — 4.XII 1948 r.
Olejnika Edwarda Mariana — 4.XII 1948 r.
Turowskiego Emiliana — 4.XII 1948 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego **w Katowicach:**

Smolskiego Zygmunta — 19.XI 1948 r.
Kordowskiego Ludwika — 19.XI 1948 r.
Świerczyńskiego Henryka — 19.XI 1948 r.
Kwietnia Zbigniewa — 19.XI 1948 r.
Szulakiewicza Stefana — 19.XI 1948 r.
Rydzia Jana — 19.XI 1948 r.
Urbaniaka Stanisława — 19.XI 1948 r.
Boreckiego Aleksandra — 19.XI 1948 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego **w Krakowie:**

Budzianowskiego Mariana — 19.XI 1948 r.
Bielę Mariana — 19.XI 1948 r.
Jachczyka Edwarda — 19.XI 1948 r.
Liszkiewicza Adama — 19.XI 1948 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego **w Lublinie:**

Kozyrę Bolesława — 19.XI 1948 r.
Kopcia Władysława — 19.XI 1948 r.
Kwapiszewskiego Józefa — 19.XI 1948 r.
Junga Henryka — 19.XI 1948 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego **w Olsztynie:**

Macedońskiego Aleksandra — 19.XI 1948 r.
Klukowskiego Jana — 19.XI 1948 r.
Roginiewicza Władysława — 19.XI 1948 r.
Witkowskiego Tadeusza — 30.XI 1948 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego **w Poznaniu:**

Kilanowskiego Lucjana — 19.XI 1948 r.
Puchałę Nikodema — 19.XI 1948 r.
Kwiczora Władysława — 19.XI 1948 r.
Lesińskiego Czesława — 19.XI 1948 r.
Geislera Tadeusza — 19.XI 1948 r.
Kurdziela Mariana — 30.XI 1948 r.
Szurkowskiego Edmunda — 30.XI 1948 r.
Boguszewskiego Sergiusza — 14.XII 1948 r.

Jedwabnego Antoniego — 30.XI 1948 r.
Dorfa Zdzisława — 30.XI 1948 r.
Łowińskiego Kazimierza — 30.XI 1948 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego **w Toruniu:**
Jaźwińskiego Zdzisława — 19.XI 1948 r.
Meggerę Pawła — 19.XI 1948 r.
Kieretę Władysława — 19.XI 1948 r.
Smoleńskiego Tadeusza — 19.XI 1948 r.
Szkiłądź Cecylię — 19.XI 1948 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego **w Warszawie:**
Kosima Czesława — 19.XI 1948 r.
Domagałę Zdzisława — 19.XI 1948 r.
Wiśniewską Alicję — 19.XI 1948 r.
Pruszyńską Lucynę — 19.XI 1948 r.
Kubickiego Jana — 19.XI 1948 r.
Godlewskiego Piotra — 19.XI 1948 r.
Smagalskiego Mariana — 19.XI 1948 r.
Kryśniewskiego Aleksandra — 19.XI 1948 r.
Ochalskiego Stefana — 19.XI 1948 r.
Berghausena Władysława — 19.XI 1948 r.
Zacharewicza Witalija — 30.XI 1948 r.
Knapa Jerzego — 4.XII 1948 r.
Kowalewskiego Tadeusza — 30.XI 1948 r.
Simonowicza Jerzego — 4.XII 1948 r.
Olkowskiego Stanisława — 14.XII 1948 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego **we Wrocławiu:**
Fidrysiaka Stefana — 19.XI 1948 r.
Kasprzyka Tadeusza — 19.XI 1948 r.
Orłowskiego Mariana — 19.XI 1948 r.
Szumskiego Szymona — 19.XI 1948 r.
Zabłockiego Romualda — 19.XI 1948 r.
Kreźlewicz Janinę — 19.XI 1948 r.

przeniósł na inne miejsce służbowe:

Sądy Okręgowe.

Dra Turowicza Jana — prezesa Sądu Okręgowego w Krakowie — na stanowisko wiceprezesa Sądu Okręgowego w Krakowie — 9.XI 1948 r.

Nowosielskiego Franciszka — wiceprezesa Sądu Okręgowego w Krakowie — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie — 19.XI 1948 r.

Danikiewicza Franciszka — wiceprezesa Sądu Okręgowego w Krakowie — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie — 19.XI 1948 r.

Górskiego Tadeusza — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Bytomiu — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Sosnowcu — 14.XII 1948 r.

Sądy Grodzkie.

Gruszeckiego Jana — sędziego Sądu Grodzkiego w Łomży — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Wysokiem Mazowieckiem — 19.XI 1948 r.

Tomaszewskiego Jana — sędziego Sądu Grodzkiego w Warszawie — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Grójcu — 4.XII 1948 r.

Kotscha Kazimierza — sędziego Sądu Grodzkiego w Słomnikach — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Krakowie — 4.XII 1948 r.

asesorów:

Wojczewskiego Witolda — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku — 30.XI 1948 r.

przeniósł w stan spoczynku:

na podstawie art. 10 lit. c) dekretu z dnia 14.V 1946 r.

Lewińskiego Jerzego — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi — 6.XI 1948 r.

Michałowskiego Wacława — prokuratora Sądu Okręgowego w Słupsku — 6.XI 1948 r.

Poechego Izydora — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Gliwicach — 6.XI 1948 r.

Wszołka Antoniego — sędziego Sądu Okręgowego w Przemyślu — 19.XI 1948 r.

Rygla Stanisława — sędziego Sądu Okręgowego w Przemyślu — 19.XI 1948 r.

Grzybowskiego Jana — prokuratora Sądu Apelacyjnego w Lublinie — 30.XI 1948 r.

Baczyńskiego Leona — sędziego Sądu Grodzkiego w Lesku — 4.XII 1948 r.

Salma Witolda — sędziego Sądu Okręgowego w Łodzi — 4.XII 1948 r.

na podstawie art. 111 § 1, art. 108 lit. a) i art. 243 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych

Brosza Zbigniewa — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Słupsku — 19.XI 1948 r.

zwolnił:

Chudzicką - Francesson Marię — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — 4.XII 1948 r.

Gregorewicz Michalinę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — 19.XI 1948 r.

wydalił

ze służby w wykonaniu prawomocnego wyroku Sądu Dyscyplinarnego:

Brzozowicza Władysława — asesora sądowego w stanie spoczynku — 30.XI 1948 r.

Bochenka Ignacego — podprokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi — 30.XI 1948 r.

Zmarli:

Dr Kruszyński Karol — sędzia Sądu Najwyższego — 4.XI 1948 r.

OGŁOSZENIE
O UNIEWAŻNIENIU
LEGITYMACJI SŁUŻBOWEJ

Unieważnia się zagubioną legitymację służbową nr 513, wystawioną dnia 18.III 1948 r. przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu na nazwisko **Baier Marta,** żona Franciszka, kancelisty Sądu Grodzkiego w Ostrzeszowie.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedl. w Warszawie
2.500 1197 B-66.624 Cena 20 zł